



همراه یادداشت

۱۰۰٪
کمک به دهیاری‌ها

وزارت کشور
در دولت
چهاردهم
عمران
روستاها را به
عنوان اولویت
ویژه خود در
دستورکار قرار
داد. آمارها،
گواه این
کودان این
ده‌هاست،
نه صرف
اظهار نظر.
مطابق این
آمارها در
فاصله یک
ساله ۱۲۰۲ تا
۱۴۰۴ میزان
کمک‌های
وزارت کشور
برای تکمیل
عمرانی و
خدمتی
دهیاران در
سراسر کشور
افزایشی
۱۰۰ درصدی
داشته است.
که در این
دوره یک ساله
۲۲ هزار و
۴۴۵ کمک به
دهیارهای
سراسر کشور
انجام شده
است. مبلغ
این کمک‌ها
۳۴ هزار و
۳۴۵ میلیارد ریال
بوده است،
یعنی نزدیک
به ۴ هزار
میلیارد تومان.
هرچند شاید
این مبالغ به
دلیل تخصیص
به تعداد زیاد
روستاها
پاسخگوی همه
نیازها نباشد،
اما گامی مؤثر
است و نشان
دهنده این
واقعیت که
توجه به روستا
و تلاش برای
رفع نیازهای
آن در صدر
برنامه‌های
وزارت کشور
دولت
چهاردهم قرار
دارد.



گزارش

«صیانت از اتحاد ملی وظیفه‌ای همگانی است» و «سپر پولادین اتحاد مردم و مستولان و نیروهای مسلح نباید خدشه‌دار شود» رهنمودهایی صریح در سخنان روز یکشنبه رهبر معظم انقلاب است که در کنار تأکید ایشان بر «حمایت از خدمتگزاران کشور بویژه رئیس جمهوری پرکار و پر تلاش»، فصل‌الخطایی بود برای همه جریان‌های سیاسی در

مخاطبان، هشدار رهبر انقلاب را دریافت خواهند کرد



مؤلفه اسلامی

مخاطب سخنان رهبر معظم انقلاب که در جمع اقشار مختلف مردم بیان شد، آن دسته از رهبران احزاب، گروه‌ها و اشخاص حقیقی و حقوقی هستند که بدون در نظر گرفتن منافع ملی و بدون ارج نهادن به مؤلفه‌های قدرت جمهوری اسلامی ایران، که در جنگ اسرائیل و تجاوز آمریکا علیه ملت ما به روشنی نمایان شد، عمل می‌کنند و این همه درحالی است که آنچه باعث عقب‌نشینی و پشیمانی دشمن شد، وحدت ملی و انسجام اسلامی بود.

خطاب به کسانی که دنبال ایجاد شکاف هستند



مدرس تاریخ

آنچه در دفاع ملت ایران در ۱۲ روز حمله غافلگیرانه، ددمنشانه و ناجوانمردانه اسرائیل رخ داد، نقطه عطفی در تاریخ پس از انقلاب اسلامی ایران محسوب می‌شود. ابعاد این تهاجم، همان‌طور که به تدریج در حال آشکار شدن است، حکایت از ابعاد چندجانبه و گسترده آن دارد. آنچه موجب شکست عملیات ویژه اسرائیلی-آمریکایی شد، در دو نکته کلیدی خلاصه می‌شود: اول، انسجام ملی و اتحاد بی نظیر ایرانیان و دوم قدرت موشکی چشمگیر، شامل موشک‌های تولید شده در خاک ایران، به عبارت دیگر، ترکیب قدرت نرم- یعنی وحدت و همبستگی ملی- و قدرت سخت- یعنی توان نظامی و موشکی- دست به دست هم داد تا پیروزی

بر این اساس، همچنان که از فردای جنگ و تجاوز اسرائیل بیان شد، حالا هم باید تأکید شود که هر سخن یا هر نوشته‌ای که این وحدت را مخدوش کند و به اتحاد ملی آسیب برساند، در واقع همدیایی و هم‌نوایی با دشمن است. امروز ما دولت قوی و کارآمدی داریم که استعداد و توان خود را در ۱۲ روز جنگ به نمایش گذاشت. همچنین دارای مجلس یک‌صدایی هستیم که صریحاً علیه تجاوز آمریکا موضع گرفته است. نیروی انتظامی و قوه قضائیه هم با قدرت با نفوذی‌های دشمن در این نبرد برخورد کردند. در کنار همه این‌ها، ما در عصری زندگی می‌کنیم که توان جمهوری اسلامی زیانزد خاص‌وعام است و آثار این اتحاد در اجتماع ملت به وضوح دیده می‌شود و همین باعث

عقب‌نشینی دشمن شد. نیروهای مسلح ما توانستند در برابر قدرت‌های عظیم آمریکا و ناتو بایستند و این امر مورد تحسین جهانیان قرار گرفته است. بنابراین کسانی که این نظم، انضباط و اتحاد ملی را نادیده می‌گیرند و سخنانی پسرزان می‌آورند که در جهت منافع ملی و بازتولید قدرت ملی حرکت نمی‌کنند، به‌دورستی هشدار رهبر انقلاب را دریافت خواهند کرد. قطعاً این هشدار مخاطبان خاص‌وعامی دارد و امیدواریم همه با پیروی از رهنمودهای رهبر انقلاب در جهت تقویت قدرت ملی گام بردارند تا دشمنان طمع نکنند و کسانی در داخل، خدای‌ناکرده، پالس ضعف صادر نکنند زیرا این موضوع می‌تواند موجب حمله و شرارت مجدد دشمن و ماجراجویی‌های تازه شود.

زندانیان سیاسی نیز علیه اسرائیل بیانیه دادند و اعلام حضور کردند. اقوام و صنف مختلف ایرانی همه در این دفاع مشترک شرکت داشتند. روی صحبت رهبر انقلاب هرکسی است که دنبال بزرگ‌نمایی نقاط ضعف یا ایجاد شکاف در جامعه باشد. این افراد قطعاً در زمین دشمن بازی می‌کنند. کشور مشکلات فراوانی دارد که هیچ‌کس منکر آن نیست؛ از ناترازی‌های انرژی گرفته تا اختلاف نظرهای سیاسی و اجتماعی. اما دشمن ما زحمی و دچار سردرگمی است و از خرد و عقلانیت کمتری بهره می‌برد. هر حمله احتمالی دشمن قطعاً با پاسخ کوبنده‌تر چندگانگی‌ها و اختلافات در جامعه را دامن زد، خواه این چندگانگی‌ها سیاسی، فرهنگی، اجتماعی یا هنری باشند. در دفاع ۱۲ روزه، هم افراد محببه و هم غیرمحببه حضور داشتند، هم ملی‌ها و هم مذهبی‌ها و حتی کسانی که گرایش‌های چپ داشتند. حتی برخی

که در گذشته با یکدیگر اختلاف داشتند در مقابل دشمن متحد شدند و همانند سدی شکست‌ناپذیر عمل کردند. بنابراین نباید چندگانگی‌ها و اختلافات در جامعه را دامن زد، خواه این چندگانگی‌ها سیاسی، فرهنگی، اجتماعی یا هنری باشند. در دفاع ۱۲ روزه، هم افراد محببه و هم غیرمحببه حضور داشتند، هم ملی‌ها و هم مذهبی‌ها و حتی کسانی که گرایش‌های چپ داشتند. حتی برخی

پاسخ چهره‌های سیاسی به پرسش «ایران»

مخاطب سخنان رهبر انقلاب چه کسانی هستند؟

تجاهل نسبت به اثر مخرب این رویه‌ها بر انسجام و اتحاد ملی، در حالی است که مقام معظم رهبری در دو ماه اخیر با تعبیر مختلف بر ضرورت حفظ اتحاد و انسجام ملی تأکید کرده‌اند. از جمله در پیام ۴ تیرماه و پس از پایان تجاوز دشمن که فرمودند «مردم با ظاهرهای گوناگون، جهت‌گیری‌های سیاسی و گرایش‌های مذهبی متفاوت پای ایران ایستاده‌اند و باید این اتحاد ملی حفظ شود.» این البته صرفاً موضعی نبود که در واکنش به جنگ تحمیلی اخیر و مقتضیات سیاسی- اجتماعی برآمده از آن اتخاذ شده باشد، زیرا ضرورت حیاتی دانستن حفظ

سیاست وزرانی که باید بشنوند



تحلیل‌گر سیاسی

رهبر معظم انقلاب اخیراً بر حفظ و صیانت از اتحاد ملی تأکید ویژه‌ای داشتند. رهنمودی که اگر چه مخاطب آن همه کسانی هستند که به نوعی در عرصه سیاست و اجتماع نقش دارند و می‌توانند بر انسجام ملی تأثیر بگذارند. با وجود این به باورم دو گروه از دو طیف سیاست‌ورزان بیش از دیگران می‌توانند مخاطب این رهنمود باشند؛ یکی طرفداران ایده «هسته سخت» و در نقطه مقابل معتقدان به ایده «فروپاشی اجتماعی» که به باورم هر دو گروه در پی جنگ اخیر با شکست ایده‌هایشان مواجه شدند، اما این شکست را ندیده‌رفته‌اند و همچنان در همان چهارچوب فعالند. این است که اولی عدم کفایت پزشک‌یان را مطرح می‌کند و دیگری بیانیه‌ای منتشر می‌کند که حتی به اعتقاد اکثریت اصلاح‌طلبان غیرمستولانه، قطیبت ساز و در تعارض با منافع ملی است. بیانیه‌ای که هم دولت را تحت فشار قرار می‌دهد و هم تقاهم و وفای حاکمیتی را دچار مشکل می‌کند. گو اینکه صادر کنندگان بیانیه جبهه اصلاحات فراموش کرده باشند که رئیس جمهوری، همان فرد مورد حمایت خودشان بوده است و اصلاً چهره‌ای برآمده از جبهه اصلاحات است. رویه‌ای که در مقام ارزیابی به معنای آن است که این طیف از اصلاح‌طلبان هم می‌خواهند در قدرت سهیم باشند و هم در مرزی بین پوزرسیون و اپوزرسیون کنش سیاسی انجام دهند. حال آنکه این کنش و این نوع بیانیه دادن قطیبت ساز و برهم زننده انسجام اجتماعی و سیاسی است.

سمت دیگر مخاطبان رهنمود اخیر رهبرانقلاب نیز کسانی هستند که داعیه طرفداری و اطاعت از رهبری را دارند. اما به گونه‌ای عمل نمی‌کنند که نشان دهد فرمایش ایشان را فصل‌الخطاب قرار داده‌اند و در واقع حتی لحظاتی پس از سخنان ایشان در شبکه‌های اجتماعی همان مواضع ضد انسجام اجتماعی و سیاسی را تکرار و حتی نصیحت به آن فرمایشات شبهه و تردید وارد کردند. البته این طیف در جریان اصولگرا در اقلیت هستند،

انسجام ملی و جلوگیری از دعوها و یقه‌گیری‌های سیاسی به نفع شنیده شدن صدای واحد از کشور در مسائل اساسی رهنمودی بود که در دیدار ۲۱ خرداد نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطرح شد؛ توالی که نادارستی مدعای برخی سیاسیون مبنی بر مقطعی بودن یا از سر تعارف بیان شدن این مواضع را عیان می‌سازد. با وجود این مشخص است که مخاطب رهنمودهای رهبری در سخنان روز یکشنبه طیف متنوعی از جریان‌های سیاسی بودند؛ مخاطبانی که «ایران» با طرح پرسش از فعالان و تحلیل‌گران سیاسی به بازشناسی‌شان پرداخته است.

اما مواضع اینها هم با ایجاد قطیبت و تخاصم به همبستگی ملی ضربه می‌زند. این همه در حالی است که قدرت اجتماعی در کنار قدرت نظامی یک مؤلفه بسیار مهم و عنصر بازدارنده و مهم در عرصه دفاع ملی است و نباید تضعیف شود و متأسفانه هر دو جریان پیش گفته به نحوی به این دفاع ملی ضربه می‌زنند.

اینکه طیفی از جریان اصولگرایی که در اینجا به آنها اشاره شد تمجید رهبر معظم انقلاب از دولت و شخص رئیس جمهوری را امری کوتاه مدت و مقطعی ارزیابی می‌کنند، مشابه رویکردی است که آنها در سال ۹۹ علیه حسن روحانی رئیس جمهوری وقت اتخاذ کردند. طرح استیضاح روحانی (فارغ از انتقاداتی که به عملکرد دولت او وارد می‌دادم) در تعارض با مواضع صریح رهبری قرار داشت که همواره بر ضرورت حفاظت از رأی مردم و باز گذاشتن دست رؤسای جمهوری اعتقاد دارند. بویژه اکنون که آقای پزشک‌یان در سیاست‌های کلی نظام و در جنگ کاملاً همراه مجموعه حاکمیت و رهبری بوده‌اند. ممکن است به شخصه منتقد برخی حملات آقای رئیس جمهوری باشم اما مقایسه با بنی صدر جفا به شخصیت ایشان است. اینکه رهبری بر حمایت از دولت تأکید کردند و پرکاری و پرتلاشی رئیس جمهوری را یادآورشدند، موضع صریحی بود که به نظر من فصل‌الخطاب آن جریان‌های مدعی انقلابی‌گری هستند. جریانی که سعی دارد این‌گونه نشان دهد که گویا امر به رهبری تحمیل شده است. حال آنکه رهبر معظم انقلاب همواره بسیار صریح و صادقانه با مردم صحبت می‌کنند و اصلاً اهل پذیرفتن تحمیل نیستند. اما برخی جریان‌ها فکری می‌کنند می‌توانند با این ادبیات حملات خودشان را به دولت ادامه دهند. حق گروه‌ها برای نقد دولت قابل انکار نیست، اما باید مراقبت کنند که در لافافه انتقاد به دنبال براندازی دولت نباشند. وقتی رهبری تأکید کردند که موفقیت دولت موفقیت همه ماست یعنی شما می‌توانی رقیب بوده باشی اما امروز دیگر باید کمک کنی که دولت برای مردم دستاورد داشته باشد. نباید دنبال براندازی دولت باشی و نباید با ایجاد شکاف، نفرت‌پراکنی و دوقطبی مانع از این موفقیت شوی.

«ایران» اولین رزمایش نیروهای مسلح پس از تجاوز رژیم صهیونیستی را ارزیابی می‌کند

پاسخ عملی به تردیدها درباره توانمندی نظامی

گزارش

علی عوض خواه

گروه سیاسی

رزمایش «اقتدار پایدار ۱۴۰۴» نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران که در روزهای ۳۰ و ۳۱ مرداد ۱۴۰۴ در گستره آب‌های شمال اقیانوس هند و دریای عمان برگزار شد، اولین مانور نظامی ایران پس از جنگ تحمیلی و تجاوز رژیم صهیونیستی علیه ایران بود. این رزمایش با حضور یگان‌های متنوع از جمله شناورهای سطحی مانند ناو موشک‌انداز «گناوه» و ناوشکن «سبلان»، شناورهای زیرسطحی، یگان‌های پروازی مجهز به پهپادهای انهدامی و شناسایی، سایت‌های موشکی ساحل به دریا و دریایچه مانند سامانه «ولایت ۲» و یگان‌های جنگ الکترونیک اجرا شد. تسلیحات پیشرفته بومی به کار گرفته شده شامل موشک‌های کروز ضدکشتی «نصیر» (رادارگریز با برد کوتاه و دقت بالا)، «قدیر» (رادارگریز با برد بیش از ۳۰۰ کیلومتر)، و موشک ضدکشتی «قادر» (میان‌برد با برد حدود ۲۰۰ کیلومتر، شلیک‌شده از سامانه ساحلی) بود. پهپاد انهدامی «باور ۵» نیز با پرتاب از عرشه شناورها هدفی در فاصله ۴۰۰ کیلومتری را منهدم کرد، امری که نشان دهنده پیشرفت ایران در فناوری پهپادها بود. عملیات‌های رزمایش نیز شامل شلیک هماهنگ موشک‌ها و پهپادها برای انهدام هم‌زمان اهداف دریایی، تمرینات جنگ الکترونیک برای شبیه‌سازی نبردهای مدرن و اجرای مانوریت‌های ترکیبی بود. این اقدامات با هماهنگی و دقت بالا، توانایی

ایران در مدیریت عملیات‌های پیچیده دریایی-هوایی را نشان داد. به عنوان مثال، شلیک هم‌زمان سه نوع موشک با بردها و مشخصات متفاوت از سکوهاي مختلف، سطح بالایی از ادغام سامانه‌های فرماندهی را به نمایش گذاشت که در سناریوهای واقعی می‌تواند سامانه‌های دفاعی دشمن را تحت فشار قرار دهد.

اهمیت استراتژیک مکان رزمایش

انتخاب شمال اقیانوس هند و دریای عمان برای این رزمایش تصمیمی استراتژیک بود. این منطقه که در نزدیکی تنگه هرمز و مسیرهای تجاری کلیدی جهان قرار دارد، از نظر ژئوپلیتیکی اهمیتی بین‌المللی دارد. برگزاری رزمایش در آب‌های دوردست بین‌المللی، پیامی به قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، بویژه ایالات متحده بود که ایران حضور نظامی خود در پهنه‌های آبی راهبردی را تثبیت کرده است و امنیت این منطقه تنها با حضور نظامی ایران تأمین خواهد شد. شمال اقیانوس هند به دلیل نقشی که در تجارت جهانی ایفا می‌کند و البته به دلیل حضور ناوگروه‌های خارجی، محلی ایده‌آل برای نمایش قدرت دریایی ایران بود. به گفته دریادار عباس حسینی، سخنگوی رزمایش، عملیات در این منطقه نشان دهنده توانایی ایران در اجرای مانوریت‌های دوربرد با دقت بالا بود.

زمان مهم‌تر از مکان

فراتر از محل برگزاری رزمایش، زمان‌بندی رزمایش، آن هم تنها دو ماه پس از جنگ رژیم صهیونیستی علیه ایران، معنادار بود. آن هم در شرایطی که جریان رسانه‌ای وابسته به اسرائیل تمام این مدت را صرف القای این



با توجه به
واکنش
رسانه‌های
عبری زبان،
می‌توان
نتیجه‌گرفت
مخاطب
اصلی، پیام
رزمایش
را دریافت
کرده است.
رزمایشی که
احتمالاً در
آینده واز سوی
یگان‌های
مختلف
نیروهای
مسلح
کشورمان
تکرار خواهد
شد

آبادگی ایران برای رویارویی‌های احتمالی در شرایط آتش‌بس شکننده دانست. نیوزویک به این موضوع هم اشاره کرد که ایران با بخش تصاویر آزمایش‌های موشکی، عزم خود را برای جلوگیری از حملات آینده نشان داده و در عین حال سلاح‌های خود را به مخاطبان داخلی و بین‌المللی نشان می‌دهد.

«واشنگتن پست» نیز به زمان‌بندی رزمایش پرداخت و مثل رویترز، آن را برای بازسازی اقتدار نظامی ایران پس از خسارات جنگ توصیف کرد، با اشاره به اینکه ایران به دنبال نمایش توان خود در برابر اسرائیل و آمریکا است. «آسوشیتدپرس» به تمایز بین حوزه عملیاتی نیروی دریایی ارتش در اقیانوس هند و نیروی دریایی سپاه در خلیج فارس اشاره کرد و آن را نشانه‌ای از گستردگی توان دریایی ایران دانست. «ایندیپندنت» نیز



هیوم» و «یدیعوت آحارونوت» بر شلیک موشک‌های نصیر و قدیر و پهپاد باور ۵ تمرکز کردند و آنها را چالشی برای امنیت اسرائیل توصیف کردند. رزمایش‌ها، فراتر از آزمایش تسلیحات، ابزاریایی چندمنظوره برای دستیابی به اهداف سیاسی، روانی و ژئوپلیتیکی هستند. در هر رزمایش، عملکرد تسلیحات و هماهنگی یگان‌ها ارزیابی می‌شود، اما مهم‌تر، پیام‌هایی است که به مخاطبان داخلی و خارجی ارسال می‌شود. با قبول این گزاره و با توجه به واکنش رسانه‌های عبری زبان به مانور دو روزه نیروی دریایی ارتش، می‌توان نتیجه گرفت که مخاطب اصلی، پیام رزمایش را دریافت کرده است. رزمایشی که احتمالاً در آینده و از سوی یگان‌های مختلف نیروهای مسلح کشورمان تکرار خواهد شد.